

Alle alle vogels vliegen,

23 oktober 2005

Ana Buren

De weerberichten zijn alarmerend: windsterkte 6-7, met windstoten van 70 km per

uur en regen. Dat is geen fijn bericht als je op het punt staat om met een voegelexkursie mee te gaan naar

Schiermonnikoog. Maar tegenwoordig doe ik niet meer kinderachtig en dus worstel ik mij onversaagd zij aan zij met de vogelaars door de elementen heen.

Het valt allemaal reuze mee. Die weerlui zijn al de hele zomer en herfst veel te pessimistisch wat betreft het Hoge Noorden en ook dit weekend zaten ze er weer flink naast. De hele dag op vogeljacht en ik blijf zelfs met twee enthousiaste medecursisten, Jook en Nienke, nóg een dag op het eiland omdat wij méér willen.

Gedrieën staan wij de volgende morgen wat onzeker op de benen want nu moeten wij het zonder 'de kenners' doen. Jook en ik zijn beiden in Alkmaar geboren en getogen; we hebben zelfs op dezelfde school gezeten, dus dat schept een band. Ik vertel de dames dat 'Alkmaar' van 'Alkenmeer' komt' en dat de Alkmaarse vogelwerkgroep 'De Kleine Alk' heet.

Het wordt ondanks de als vanouds pessimisti-

sche weersvoorspellers een prachtige dag met veel mooie luchten en zonneschijn. Jook vindt dat we steeds maar Veldleeuweriken zien, terwijl Nienke de leeuweriken vooral als piepers determineert, of als Spreeuwen, of als meesjes. Ik vind het niet nodig om hier mijn mening aan toe te voegen. Voor mij zijn het ufootjes: unidentified flying objects.

We doen de terugweg over het Noordzeestrand. Rotganzen trekken over onze hoofden heen. Een enkele meeuw lacht ons onbeschaamd uit. We verliezen ons in de magnifieke kleuren en het geraas van de imposante branding.

Dan komt een groepje vogeltjes langs razen, over de zee, net achter de branding. Zwart en wit en gedrongen.

'Kijk, strandlopertjes!'

'Nee, plevieren. Bontbekplevieren!'

'Nee, deze vogeltjes hebben een gedrongener lichaamsbouw.'

'Mag ik jouw vogelboekje even, in de mijne staan ze heel anders.'

'Het zouden ook Scholeksters kunnen zijn.'

'Nee, die zijn veel kleiner.'

'Volgens mij zijn het geen strandlopertjes. Die lopen heen en weer met de waterlijn.'

'Ja, maar deze vliegen, dus je weet het niet, hè.'

'Steenlopers misschien.'

'Kijk, daar komt weer een nieuwe groep aan vliegen. Nu zie ik ze van voren. Het zijn Bonte Strandlopers.'

'Daarnet zei je nog dat het Bontbekplevieren waren.'

'Mag ik jouw boekje nog even zien?'

Kortom, we komen er niet uit en we kibbelen huiswaarts. Op de boot leggen we onze boek-

jes nog weer even naast elkaar. 'Het waren Bonte Strandlopers', zegt Jook gedecideerd. 'Juvenielen. Kijk maar naar de staart.'

In de haven van Lauwersoog ontmoeten we nog enkele leden van de excursie van gister. 'En?' vraag ik, 'hebben jullie nog iets bijzonders gezien?' Want zo praten vogelaars met elkaar heb ik geleerd.

'Ja. Alken.'

'Alken??' Ik ben perplex.

Nienke eveneens: 'Alken??'

'Ja, duizenden Alken hebben we gezien.'

Nienke en ik lopen giechelend naar de auto. Alken!

'Ik had het willen zeggen', zegt Nienke opgewonden. 'Ik dacht ook aan Alken. Maar Jook zei dat de Alken waren uitgestorven. Dus ik dacht, ik zeg het maar niet, want dan lachen jullie mij uit.'

Als wij in de auto zitten zoek ik de Alk in mijn Hayman op en ik laat het plaatje aan Nienke zien. 'Hij lijkt er wel erg op, maar hij is het toch niet, want zijn vleugels zijn iets te lang.' Maar eigenlijk twifelen we niet meer. Voor

ons blijven het Alken. Dat vind ik ook wel net zo leuk, omdat ik daar vandaan kom dus.

Als ik thuis ben kijk ik op internet en daar zie ik dat er vandaag 3.295 Kleine Alken vliegend van oost naar west zijn waargenomen op Schiermonnikoog. En op Terschelling zijn ook nog eens zo'n duizend stuks geteld. En die Kleine Alk met zijn leuke wetenschappelijke naam (*Alle alle*) heeft exact de kenmerken van die vluchten vogeltjes die ons voorbij vlogen, naar het westen toe. We zijn ooggetuige geweest van een historische gebeurtenis.

Epiloog

De volgende morgen ga ik na een lekker lange nachtrust monter uit de veren en terwijl ik een zachtgekookt eitje onthoofd luister ik mijn antwoordapparaat af.

'Dag Ana, op het Paterswoldsemeer, bij het tweede bruggetje, zit een Kleine Alk. Hij is heel tam, je kunt er vlakbij komen. Ik dacht, ik laat het jou, met je Kleine Alk-ervaring van gisteren, even weten.'

Huh! Ik zit op de hotline!

Help! Ik ben een twitcher!

